

TORONYIRÁNY

XIX. 24.

2025. június 15.

SZEGEDI KATOLIKUS ÉRTESÍTŐ A GLATTFELDER ALAPÍTVÁNY GONDOZÁSÁBAN

Szentháromság vasárnapja

A Szentháromság titkának kinyilatkoztatását történetileg így foghatjuk fel: Jézus Krisztus nem csupán isteni küldöttnek mondja magát, hanem a mennyei Atyával szemben Fiúnak. Ez a fiúság kizárólagos: „Senki sem ismeri az Atyát, csak a Fiú és akinek a Fiú ki akarja nyilatkoztatni” (Mt 11,27). „Ahogy az Atyának élete van önmagában úgy megadja a Fiúnak is, hogy élete legyen önmagában” (Jn 5,26). „Ő az út, igazság és élet, senki sem juthat az Atyához, csak ő általa” (Jn 14,6). „Minden hatalom az övé a mennyben és a földön” (Mt 28,18). Fiúsága megelőzi időbeli létét: „Mielőtt Ábrahám lett volna, én vagyok” (Jn 8,58). Szenvedése előestéjén azt kéri az Atyától, hogy adja meg emberi természetének is a dicsőséget, amelyet személy szerint a világ teremtése előtt már birtokolt (Jn 17,5). Az apostolok úgy értették szavait, hogy valóban az Atyától jött és hozzá ment vissza, Ő az Úr, aki az Atya megbízásából ítéletet tart a világ felett, neki ugyanaz a tisztelet és imádás jár, mint az Atyának. Állítja magáról: „Én és az Atya egy vagyunk” (Jn 5,30). Nem csupán „egyek” valaminek a végrehajtásában, hanem egy létező, egy hatalmasság.

A Szentlelket Krisztus az Atyától küldi, vagy az Atya küldi őt a Fiú nevében (Jn 15,26; 14,26). Megvan a hatalma, hogy megtanítsa az apostolokat minden igazságra. Ismeri az Isten mélységeit (1Kor 2,10), ő a kegyelmek szétosztója, akiben benne lakik, az az Isten temploma (1Kor 6,19). A Szentírás kifejezetten isteni személynek is mondja a Szentlelket (ApCsel 5,3). Ő egyformán az Atyának és Fiúnak a Lelke (Róm 8,10-14), ezért minden megkülönböztetés nélkül együtt lehet felsorolni az Atyával és a Fiúval (Mt 28,19; Lk 1,35; 1Kor 12,5-6; 2Kor 13,13).

Az Egyház az Atya, Fiú, Szentlélek nevében kezdett kereszteni, a hitvallásban kifejezte a három személyben való hitét és imáiban egyformán dicsőítette mind a három személyt, vagy ami ugyanazt jelenti: dicsőítette az Atyát Jézus Krisztus által a Szentlélekben.

Gál Ferenc

A szentmise olvasmányai

- 1. Péld 8,22-31** A megismerésített isteni Bölcsesség jelen van már a világ teremtésénél is.
- 2. Róm 5,1-5** A Krisztus által nekünk ajándékozott Szentlélek által kiadott szívünkbe az Isten szeretete.
- 3. Jn 16,12-15** A Szentlélek Jézus által vezet bennünket az Atyához.

Az Atya, a Fiú és a Szentlélek

A Vigasztalót Jézus küldi el egyházának. Nem azért hogy felváltsa, hanem azért, hogy az ő művét hatékonyra tegye az idők végéig. Az ígértben az is benne van, hogy a Szentlélek őt fogja képviselni, az ő kegyelmeit osztogatja, az ő tanításának szerez érvényt. Megtalálható itt az a párhuzam, amit Jézus és az Atya között láttunk. Őt az Atya küldte, az ő akaratát valósította meg a világban. A Szentlélek ilyen értelemben lesz az ő küldötte. Jézus műve, a megváltás tehát olyan üdv történeti esemény, amely nem maradhat elszigetelt állapotban. Ahogy az Atya tervét a Fiú, az isteni személy valósította meg, úgy Jézus művének is az isteni személy, a Szentlélek szerez érvényt. De úgy, mint Lélek. Belülről fogja áthatni az egyházat és az embereket, és gondoskodik arról, hogy a hitben azonosuljanak Krisztussal és öltse magukra az általa hozott kegyelmi rendet. A világra gyakorolt hatását úgy állítja be, mint egy per lefolyását. Erre az ad módot, hogy a görög paraklétos nemcsak vigasztalót, hanem ügyvédet is jelent. Eljövételének eredményét ebbe a három szóba foglalja bele: meggyőzi a világot a bűnről, az igazságról és az ítéletről. Kimutatja, hogy az emberi történelem nem tiszta természet, nem valami profán folyamat, hanem az Istennel fennálló kapcsolatnak és az örök cél felé való menetelésnek a kifejeződése. Jézusnak és a világnak a kettőssége megmarad, de a Szentlélek fog gondoskodni arról, hogy ebben a perben Isten érvei mindig hallhatók legyenek. Jézus szavait könnyebben megértjük, ha tisztázzuk az evangélista elgondolását. Ő már a teljesedés oldaláról nézi a jövődőlést. A bűnös világ ítéletet tartott Jézus felett, a háttérben azonban a „világ fejedelme” állott. Jézust elítélték ugyan, de kereszthalála a jónak a végső győzelme volt a gonosz felett, s ott a világ fejedelme megkapta elítélését. A világ Isten országának hordozójává vált.

Részletekbe menően a Szentlélek meggyőzi a világot a bűnről, az igazságról és az ítéletről. Vagyis arról, hogy akik Jézust elítélték, a hitetlenség bűnébe estek, hiszen az ő bizonyítékai tökéletesek voltak. A Lélek ébren fogja tartani az egyházban azt a meggyőződést, hogy a hit kötelesség és hogy nem lehet minden hitetlenséget tévedéssel magyarázni. Ha Isten jeleket és felhívást adott, akkor azt az embernek követnie kell.

Azután a Szentlélek meggyőzi a világot az igazságról, vagy pontosabban az igazságosságról, a megigazulásról (dikaioyné), amelynek az a kifejezése, hogy Jézus az Atyához ment. Jézus feltámadása és megdicsőülése olyan volt, mint a vád alól való fölmentés. Ha mi a hitben azonosítjuk magunkat vele, akkor ez a fölmentés ránk is vonatkozik: a keresztségben meghalunk a bűnnek és feltámadunk az isteni életre (Róm 6,5). Az életnek tehát van értelme és célja, s ennek keresése nem fog kihalni az emberiségből. Az egyház a Szentlélek segítségével mutatni fogja az utat. Végül a Szentlélek az ítéletről is meggyőzi a világot. Nem arról, hogy az ítélet majd eljön, hanem inkább arról, hogy „a világ fejedelme már ítélet alá esett.” Az emberi történelem sorsa eldőlt az üdvösség javára. Nem a bűn és a halál az utolsó szó, hanem Isten irgalma, amely Jézus Krisztusban megmutatkozott. A rossz bármilyen erő is marad az életben, Isten irgalma nagyobb és Krisztus kegyelme túlárad mindenben (Róm 5,20). A keresztyén embernek azért lehet biztos reménye, mert tudja, hogy Jézus megváltása megtörte a gonoszság hatalmát. A küzdelem megmarad, de a kegyelem segítségével minden kísértésen úrrá lehetünk. Már az 1Jn 2,13 is úgy tekintette a hívőket, mint akik legyőzték a gonoszt. Ezért ha nem is látjuk Krisztust, teljes bizalomban élhetünk.

A Szentlélek nemcsak kifelé, a világ felé fog tanúskodni, hanem befelé, az egyházon belül is megadja a hit világosságát. Jézusnak még sok mondanivalója lenne, de az apostolok egyelőre nem tudnának megbirkózni kijelentéseivel. Ők is az ószövetségi hagyományon nevelkedtek, s addig nem értik meg az ő messiási működését, amíg az üdvösség meg nem valósul halálában és feltámadásában. Jézus földi életébe nem is fért bele egész messiási és istenfiúi alakja. Ahhoz okvetlenül kellett a feltámadása. Ezért az apostolokat és az egyházat a Lélek fogja elvezetni a teljes igazságra. A kinyilatkoztatás tehát nemcsak az lesz, amit Jézus nyilvános működése alatt tett és tanított, hanem mindaz, amit a Szentlélek vezetése alatt az apostolok felismernek benne és elmondanak róla. Nekik nem az lesz a feladatuk, hogy ismételjék az ő megnyilatkozásait, hanem az, hogy „róla” tanúskodjanak. Viszont amit a Szentlélek így közöl az apostolokkal, az is Jézus kinyilatkoztatása lesz, mert azt adja tovább, amit „tőle hall”. A Szentháromság életének a vetülete tehát itt is jelentkezik: Jézus azt közölte, amit az Atyától hozott, a Szentlélek pedig azt, amit Jézustól hall. Ezért az ő eljövetele nem új fejezet az üdvösség történetében, hanem befejezése Jézus működésének. Ahogy Jézus megdicsőítette működésével az Atyát, úgy dicsőíti meg a Szentlélek Jézust azzal, hogy érvényt szerez tanításának. Ez egyúttal a „jövő hirdetése lesz”. Nem prófétai jövődőlés formájában, hanem úgy, hogy képessé teszi az apostolokat a jövő munkálására.

A végén Jézus még megvilágítja azt a kérdést, hogy a Szentlélek mint isteni személy miért tőle kapja azt, amit az apostoloknak ad. Jézust nem csak emberi természete szerint kell értékelni, hanem istensége szerint is. Ezen az alapon mondhatja Jézus, hogy minden, ami az Atyáé, az az övé is. Ő egylényegű az Atyával, azért a Szentlélek származásában is része van. Ezért küldheti el őt az Atyától és ezért mondhatja, hogy őt fogja megdicsőíteni. Amikor az evangélista erre a belső szentháromsági titokra utal, nem teológiai spekulációra gondol, hanem azt emeli ki, hogy az üdvrend mennyire az isteni élet kiáradása, és hogy az egyház mennyire ennek a belső isteni életnek a hordozója és közvetítője.

Gál Ferenc

Lenni akarok valaki

Kamaszok és életerterv (2.)

A tettek

A jövő a te kezében

Értelemet adni az életnek

„Néhány napja, hogy betöltöttem a 16-ot. Egy kis ünnepséget csaptunk. Papa motort vett nekem, kísérről egy zsák jó tanácsot adott. Valahogy nem tudok örülni. Nyugtalan vagyok, néha meg kétségbeesés kerít hatalmába. Ezideig semmi valamire való dolgot nem műveltem. Nem látom még tisztán a jövőmet. Nincs bennem terv, nincs egy elgondolás. Emiatt meg szégyellem magam. Belül minden sötét.

Érdekes ilyen zűrzavarban élni?” (Albert)

A lélekűbúvárok szerint a kamaszkort személyazonosságunk – identitásunk keresése jellemzi. Mindegyikötök belátja, hogy valamiképpen kezébe kell vennie saját életét, hogy tisztábban lásson, hogy szabadon tervezze meg saját jövőjét. „Szeretnék valaki lenni, hogyan fogjak hozzá? Ma reggel ezzel a gondolattal ébredtem.” (Lukács)

„Mi az én életertervem? – nem tudok mit válaszolni rá. Kerülöm az őszinte rágondolást. Keresgetek. De jó lenne egy segítőtő találni!” (Franciska)

Másrészt pedig nincs az ember életében még egy olyan korszak, amely annyi bátorságot rejt magában, mint a ti kamaszkorotok. Határozottak vagytok és előítélet nélküliek, és vakmerően vállaljátok a legnehezebb és legmeredekebb utat is, csakhogy elérjétek célokat.

„Az utóbbi években igyekszem kiépíteni egy életertervet magamnak. Amikor kölyök voltam, egyik gondolatról a másikra ugráltam. Most lelkiismeretesen fölmértem képességeimet, kezdem jobban megismerni magam és észreveszem, hogy nagyobb biztonsággal mozdulok egy határozott cél irányába.” (Mihály)

„Jövőre befejezem a tanítóképzőt és remélem, megkapom az oklevelet. De nem akarok kicsinyeket tanítani, bár szüleim minden vágya az, hogy tanítónő legyek. Egyetemre akarok járni és szociális gondozó szeretnék lenni. Ez középiskolás koromban ötlött föl bennem először, amikor hátrányos helyzetű gyermekek egy csoportját látogattuk meg. Úgy gondolom, így közelebb leszek az emberekhez, otthonukban keresném fel őket és harcolnék a társadalmi igazságtalanságok ellen...” (Paula)

„Valami elgondolásom azért van: befejezem a középiskolát, aztán beiratkozom a műszaki egyetemre. Nem maradok itthon. Átmegek Latin-Amerikába szociális munkára – másokért akarok tenni valami hasznosat. Paula erre azt mondta, bolond vagyok. Lehet, de belül rág valami és én képtelen vagyok elhatározni magam.” (Antal)

Szembesülés

A sekélyben hajózó ifjak

A jelen ígázatában

A kényszerűség, hogy célt adjatok az életnek, hogy valami terv szerint éljétek, hogy beprogramozzátok a jövőt, mindennap összetűzésbe kerültök azzal az akarattal, hogy a jelent éljétek, hogy szórakozzatok, a magatok félelmeivel és határozatlanságaitokkal, azzal az ígérennyel, hogy kicsit könnyebben vehessétek a dolgokat.

Néha egy csapással szeretnétek túllenni a kamaszkor évein. De még gyakrabban szeretnétek így élni ahogyan most, lehető leghosszabbra nyújtani ezeket az éveket.

„Élni akarok, futkosni, boldog akarok lenni, jöhet egy kis szomorúság is közben. Lehet, hogy valaki >>holdkórosnak<< mond, én azt hiszem, hogy csak fiatal vagyok. Az előítéletek és beidegződések ellen lázadok, úgy élem a világom, hogy örülök minden napnak. Ha nőni annyit jelent, mint érzéketlenné válni, akkor inkább maradjak, ami most vagyok.” (Anna)

A jelen és a jövő, a vágyak és a törekvések, az eszményi és mindennapi élet közti feszültség benső kínlásokkal jár és nem egy társadalmi problémát is fölvet. Ennek leglátványosabb jele az idősebbek világával való szembesülés.

„Mi riasztja a felnőtteket velünk kapcsolatban? A mi életigényünk az, hogy jókat nevetünk, vagy szemtelenkedünk! Néha az a benyomásom, hogy mellőzni akarnak, hogy mások legyünk, mint akik vagyunk.” (Patrícia)

Az idősebbek tényleg felületeseznek, könnyelműnek, léháknek és érzéketlennek néznek titeket. Azt mondják, hogy neveletlenek, beképzelték vagytok, hiányzik belőletek a kötelességérzet. Készséggel aláírják ők is, amit Szókratész néhány ezer éve írt: „Fiaink szeretik a fényűzést, rosszul vannak nevelve, semmibe veszik a tekintélyt, sőt mosolyognak rajta, nem állnak föl egy idősebb előtt.” – Különben is, a fiatalokat minden időben túl nagy szigorúsággal ítélték meg. Íme, egy 2000-ből, Krisztus születése előtti időből származó cserép felirata: „Ezek a fiatalok romlott szívűek, gonoszak, lusták, képtelenek a babiloni kultúra terjesztésére.”

Mintha ezt erősítenék meg a legújabb kimutatások is. Egy tanulmány, amely egy kiváló pedagógiai folyóiratban jelent meg, azt állítja, hogy a mai fiatalokra a következő megállapítások jellemzők:

- általánosságban elégedetlenek és nincsenek eszményképeik,
- tájékozatlanok: nem tudják, merre irányítsák életútjukat, milyen helyet foglaljanak el a társadalomban,
- türelmetlenek a motor, a diszkó, a baráti társaságban fogyasztott pizza, a tartós párok dolgában... Nem akarnak komoly dolgokról még hallani sem, nem hogy ilyen tervekről elbeszélgetni.

Még néhány megállapítás, ami egy tudományos összejevetelen hangzott el:

„Fütyülök ezekre a terrorista-ellenes beszédekre! – Beszéljünk inkább a mi dolgainkról!”

„Hagyjuk a csudába ezeket a gyűléseket és fölvonulásokat, hogy a mások demokráciáját védjük. Törődünk a magunk jogaival, törődünk inkább önmagunkkal!”

„Nem érdekel engem a társadalom, engem a csajom érdekel, a barátaimmal való csavargás. Én így gondolkodom: amikor 100 forint sem volt a zsebedben, segített rajtad valaki? – Ugye, hogy nem, akkor fütyülj te is másokra!”

(Folyt. köv.)

Fordította: P. Szőke János

Vasárnapi jegyzet

El nem hervadó virág

Mackó-felhők. Épp unokáim ablaka fölött. Az álomjáték még fehérebbé válik erdei színek garmadában, s mire fölébrednek, zápor zuhogtatja a fákat. Ide szól a szomszéd vén akác: a gyermekkor a legszebb, az ember addig volt boldog, amíg akácmézet szopogatott, lépes mézet – kőszáli üregben, paradicsomi kertben.

Jó a csend. A koradéli, amikor a nap először feleződik. Éjfélkor majd másodszor. Az idő akkor fehér sziklafalhoz támaszkodik; megkérdezem: „emlékezet bús holdja, mit cipelsz süket éjed kódében?” Ezt már életkorom mondatja, valakit idéz, nem tudom kit, a kérdés a fontos... Tájunk a föld, ahol élünk.

A tornácerendák közt fészekaljnyi rozsdafark-fióka. Éhesek. A villám-röptű szülők percenként érkeznek. Kutyánk piroscesrepű házikója elé lenyúló fenyőág a fa kéznyújtása az egész mikrovilágnak: a kertnek, ahonnan a magnólia árnyéka sem hiányzik. Egy kis Itália – Padovából, a liget sarkából. Idősebb társait néhány éve látogattam meg. Giotto freskóitól néhány arasznyira. A nagyszerű olasz: Montale, japán magnólia árnyát verseli, amikor a fa „sötét-lila bimbói lehulltak.” Magam sem tudom kivonni gondolataimat sortömbjeiből, a koradél csupán napi kegyelem odaátról: „... az ősz, a tél, az égentűli szólt, s odavetődöm, partra, nagyfejű hal, újhold idején én is.”

Crisalide – báb maradnék, ha nem figyelnék a szólításra, hiszen megtanulhattam őszbefont fejem idejére: „inkább kegyetlen az élet, mint céltalan.”

Unokáim felébredtek, folytatódik a legtisztább játék, ami a földön elképzelhető. Sárga kis autó. Tragacs már – mondja a kisebbik fiú. Sapkája egészen beborítja, huncut manóként kapaszkodik ölembe és közli, hogy a nagynak kevés az édessége. Csokoládéra gondol, vigasztalom, ha megjön, keresünk a „dugiból”. Ilyenkor kell rájönnöm, mit jelent egy kis előrelátás, ami nem csupán csokoládéra érvényes: egy kis túllátás visszfény-karikákon, melyeket a hirtelen- zápor után a hegyre rajzol a bukó nap. Fekete hasú, apró béka pattan a fűből, kardos lepke ível a bazsalikom ágya fölött, bontatlan posta fehérlik a levéltartóban. Véd a tető, az udvar, kőlapok szava, s már alig emlékszem, mi történt évek klostromában. Felvillannak arcok, órák, hangképek. Mégis együtt a teljes, az alig részletezhető, hogy volt egyszer egy ifjúság – ami elhagyott. Túllépett rajtam. Eltűnni nem tudok, de visszatérni sem...

Tán ez a dél még a vigasz, amikor a lemorzsolt időn túl az árny és a fény ugyanabba a cserépbe ülteti el nem hervadó virágát.

† Tóth Sándor

hírek információk

Június 7-én, szombaton Kiss-Rigó László püspök ünnepi szentmise keretében áldotta meg Okány újonnan épült római katolikus templomát. Az egyházmegyében egyedülként boldog Apor Vilmos nevét viselő templom 60 férőhelyes, akadálymentes közösségi térrel, parkolóval és kerékpártárolóval is rendelkezik. A Kapui Gyula harangöntő által készített 110 kg-os harangot az okányi származású Nagy Gábor Lajos adományozta a templomnak.

Június 12-én, csütörtökön tartották a Szeged-Csanádi Egyházmegye Katechetikai Intézete (SZEKI) szervezésében a tanév végi szakmai találkozót a Szent Gellért Fórumban. A program Te Deum szentmisével zárult, melyet Kiss-Rigó László püspök mutatott be. A szentmise keretében köszöntötték a nyugdíjba vonulókat.

Az ÁGOTA Közösség idén rendhagyó módon két nyári tábort rendez a gyermekvédelmi gondoskodásban élő fiatalok számára. 1996-ban indult útjára a gyermekvédelmi gondoskodásban élő gyermekek és fiatalok országos találkozója és nyári tábora. Az eseményt azóta egyetlen alkalommal, 2020-ban nem sikerült megvalósítani, a pandémia idején. 2026-ban, a 30 éves jubileum és a 30. tábor megünneplése érdekében idén június elején a 28. ÁGOTA Tábor, majd azt követően a hagyományos időszakban, július utolsó két hetében a 29. tábor kerül megrendezésre Ágotafalván.

Június 18-án, szerdán 19 órától Ignace Michiels belga orgonaművész hangversenyét hallgathatják meg az érdeklődők a Székesegyházban. A belépés díjtalan, szeretettel várnak mindenkit a szervezők. A koncert műsora és a sorozat további koncertjeinek időpontja a domorgona.hu honlapon tekinthető meg.

Az újszegedi Árpád-házi Szent Erzsébet Plébánia nyáresti kulturális programjainak első előadására július 19-én, csütörtökön 19 órakor kerül sor a plébánia nagytermében. Az est témája: Egy hűséges feleség: Gróf Klebelsberg Kunoné Botka Sarolta. Előadó: Zombori István, történész, nyugalmazott múzeumigazgató.

Újraindul a népszerű Dómkerti Zenés Esték programsorozata. A Filharmónia Magyarország szervezésében megvalósuló rendezvény első koncertje június 19-én, csütörtökön 20 órakor kezdődik a Gál Ferenc Egyetem udvarán (Dóm tér 6., bejárat az Apáthy utca felől). A hangversenyen fellép a Danubia Zenekar. A koncert műsorán Vivaldi, Mozart és Schubert művei szerepelnek. Vezényel: Hámori Máté. Jegyek válthatók a Filharmónia Magyarország szegedi irodájában (Klauzál tér 7., telefon: 62/425-260), Ticket express jegyirodáknál, valamint a www.jegymester.hu oldalon. Jegyár: 4.900,- Ft.

A Belvárosi Plébánia idén nyáron is várja azoknak az általános iskolás gyerekeknek a jelentkezését, akik szívesen eltöltenének néhány napot a Katolikus Házban. A június 23. és 27. között megrendezésre kerülő tábor témája és mottója a Jubileumi szentévre hangolva „A remény zarándokai” lesz. Költség: 30.000,- Ft/fő. Testvérek jelentkezése esetén kedvezményre van lehetőség. További részletek és jelentkezés a fogadalmitemplom.hu webes felületen olvashatók.

Június 21-én, szombaton 18 órától 24 óráig a Múzeumok Éjszakája programsorozat keretében változatos programokkal várják az érdeklődőket a Szegedi Dóm Látogatóközpontban, illetve a Szegedi Dómban. Minden program a Szegedi Dóm Látogatóközpontból indul.

Jegyárak: felnőtt: 2.900,- Ft, diák/nyugdíjas: 1.900,- Ft (tartalmazza az összes meghirdetett programot, melyek regisztrációhoz kötöttek: Dömötör-torony, kupolaséta, Dómos idegenvezetés, orgonabemutató, illetve regisztrációhoz nem kötött programot: éjszakai toronylátogatás, kiállítások). A jegyeket a helyszínen érkezéskor, illetve elővételben is meg tudják vásárolni az érdeklődők a Szegedi Dóm Látogatóközpont jegypénztárában nyitvatartási időben (keddtől péntekig 9-17 óráig, hétfő szünnap). Várhatóan június 10-től lesz lehetőség elővételben jegyet vásárolni. A toronylátogatás kivételével az idegenvezetéseken és programokon való részvétel regisztrációhoz kötött. Regisztrálni június 20-án, pénteken 12.00 óráig lehet. Ezen felül, a helyszínen, a maradék helyek függvényében, érkezési sorrendben lesz lehetőség. További részletek a muzej.hu/muzeum/szegedi-dom-latogatokozpont weboldalon.

A Kiss-Rigó László püspök által vezetett koncelebrációs ünnepi hálaadó szentmisével zárják a tanévet az egyházmegye fenntartásában működő katolikus köznevelési intézmények pedagógusai és dolgozói június 24-én, kedden 10 órai kezdettel a Szent Gellért Fórum rendezvényközpontjában. A szentmisét követően közös ebéd zárja a programot.

A szeged-szentmihályi Szent Mihály Plébánia Közösségi Házában június 26-29. között „Mária kurzust” szerveznek. A kurzus két fontos dokumentumra is épít, Raniero Cantalamessa: Mária, az Egyház tükre című könyvére és VI. Pál pápa a helyes Mária-tiszteletéről írt Marialis Cultus kezdetű apostoli buzdítására. Jelentkezni az ujevangelizacio.hu honlapon, illetve Sipos Darinka koordinátornál lehet a siposdarinka@gmail.com e-mail címen, vagy a +36-20-323-1103-as telefonszámon. Fizetendő hozzájárulás: 15.000,- Ft, szállással: 30.000,- Ft. Szeretettel várják az érdeklődőket a szervezők.

A CsaládKözpont 2025-ben is meghirdeti a Szent László focitornát. Plébániához vagy más egyházi közösséghez, egyházi iskolához kapcsolódó, 30 év feletti, nem igazolt férfitákosokból álló csapatok jelentkezését várják, akik akár régóta összejárnak, akár csak erre az alkalomra állnak össze egy csapattá. A családtagokat, feleségeket, gyerekeket is szívesen látják ezen a sportos, játékos hangulatú napon. Időpont: június 28. szombat 9 órától késői ebédig. Helyszín: Szent Gellért Fórum, Szeged Dorozsmai út 2-4. Jelentkezni június 25-én, szerdáig lehet a pasztoralis.hu honlapon lévő jelentkezési felület kitöltésével.

Augusztus 14. és 20. között Nyári Ferences Ifjúsági Zarándoklatotra indulnak a 16 és 35 év közötti fiatalok (és a családok), Esztergomból Mátraverebély-Szentkútra. A zarándoklat során sok elmélyült, ugyanakkor vidám programba kapcsolódhatnak be a résztvevők. A részletekkel és a jelentkezéssel kapcsolatos információk a www.ferencesek.hu/zarandoklat internetes oldalon található.

Kiadja a Glattfelder Alapítvány

Felelős kiadó és szerkesztő: Kiss-Rigó László
Állandó munkatárs: Bábszki Zoltán, Borz Gergely,
Cserny Szilvia, Karsai Örs,
† Tóth Sándor

Címünk: 6720 Szeged, Aradi vértanúk tere 2.